

NIEPOHAMOWNY (4) ai

Zawsze w pisowni łącznej.

e, oba o oraz a jasne.

comp niepohamowni(e)jszy (1).

sg f N niepohamowną, niepohámowniejszą (2). ◇ pl I m niepohamownémi (1). f niepohamown(e)mi (1).

Sł stp, Cn brak, Linde XVI w. (jeden z niżej notowanych przykładów) s.v. pohamowny.

Niepowściągliwy, nieokiełznany, gwałtowny (4) : Strzeż Boże áby íe y nam zá ták wielkimi á niepohámownemi przyczynami/ tákże wrychle nieítáło. PowodPr 75, 59.

Wyrażenie: »daleko niepohamowniejszy« (1): gdyż ręká ludzka nád Bofką w pomście íeft dáleko niepohámownieýza. PowodPr 7.

Szereg: »srogi i niepohamowny« (1): [cóž takowego] Było w męžnych ludziach onych/ co íe írogiémi ná nieprzyiacielá y niepohámownémi czyniło. OrzJan 16.

Synonimy cf NIEPOHAMOWANY.

Cf NIEPOHAMOWANY, POHAMOWNY